

Obsah:

Advent.....	1
Výtah z jednání staršovstva 7. 11. 2024.....	2
Jak žijeme: Ivana a Daniel Hellerovi.....	3
Kurátor: být horlivý vpředu, nikoliv nahofe.....	9
Koláčování č. 4 ve sboru.....	13
Vánoční dopis sboru.....	17
Pozvání.....	19
Kalendář na prosinec 2024.....	20

Advent

Začnu tím, že mám advent ráda. Mám ráda vůni mandarinek a oranžovožluté světlo, které je v ulicích města, když leží mlha nebo když začne dokonce padat sníh.

Chci-li ale advent prožívat i v duchovní rovině, může to být trochu výzva. Protože jestli se v obchodech vánoční výzdoba i sortiment objevují už ve druhé půli října, pak od začátku prosince vánoční mumraj vypukne naplno. Vánoční besídky, setkání, trhy... a koledy v kdekterém obchodě, až by se člověku málem omrzely, kdyby nedal pozor. Advent je pro mnohé především obdobím praktických příprav na Vánoce, na svátky. V posledních letech mám také pocit, že se ta svátečnost čím dál víc přelévá z Vánoc už do adventu, že těch oslav je vlastně hodně už v prosinci a Vánoce pak pro mnohé nepříjdou jako vyvrcholení, ale spíš jako pompézní, ovšem lehce únavný závěr dlouhé řady večírků a blyštivých, blikajících dnů.

Nechci nad tím ohrnovat nos nebo to hodnotit. To mi nepřísluší.

Sama bych ale chtěla advent prožít i jako období duchovních příprav – nejen na svátky Božího vtělení, ale také na opětovný Kristův příchod do tohoto světa a času. Protože i toto očekávání je podstatným rozměrem adventu. Přinejmenším jeho první poloviny.

Chtěla bych, ale v reálu to není úplně snadné. I farářka o duchovní rozměr adventu musí chvílemi trochu zápasit – jednak se přidávají leccaké mimořádné aktivity, jednak i já mám ráda, když byt voní vanilkovými rohlíčky a je uklizeno (ehm, rámcově...).

Možná o ten „duchovní“ rozměr adventu škobrtám někdy taky proto,

že mívám velké nároky na sebe sama, velká očekávání – co všechno by advent měl přinést, co všechno bych měla dělat jinak...

V posledních letech jsem ta očekávání snížila a představy se pokusila přiblížit trochu víc tomu, co je skutečně v mých momentálních silách.

Předloni jsem si každý den četla z knihy Richarda Rohra Očekávání Vánoc. Jsou to krátké úvahy na každý den, člověk je stihne brzy ráno nebo večer před spaním.

Loni byl mým pomocníkem na cestě k prožití adventu čajový „kalendář“ z DM. Pravda, ten je podobně jako mnohé jiné jen od 1. do 24. prosince, ale zrovna letos to vyjde akorát, od první adventní neděle po Štědrý den. Každý den jsem si díky kalendáři udělala hrnek čaje a s ním i chvíli zastavení, ztišení, čas pro biblický text nebo modlitbu.

Jako pomoc vnímám každoročně i adventní věnec. Ne, není to pro mě povinná součást výzdoby. Mám-li kousek s dostatečně tlustými svíčkami, každý den si je na chvíli zapálím, připosednu, sleduji plamínky. Na adventním věnci mám asi nejraději právě to, že se svíčky zapalují postupně. Názorně a snadno mi to připomíná, že velká vánoční radost se přibližuje postupně.

Milé čtenářstvo, přeji vám naplněný advent a těším se na všechna setkání v něm i o svátcích.

Saša Jacobea

Výtah z jednání staršovstva 7. 11. 2024

- informace k uspořádání volebního sborového shromáždění 10. 11., doplněný návrh na 4 skrutátory
- informace o 1. adventní neděli 1. 12. s poděkováním končícím presbyterům
- příprava výjezdního staršovstva 22. - 24. 11. – ubytování a cestovné bude uhrazeno ze sborových prostředků
- stanoven termín výročního sborového shromáždění 23. 3. 2025
- informace o předávání správy sborových financí, schválena nová pověření pro M. Hellera a J. Cihlovou a na přechodnou dobu

pokračující oprávnění pro T. Černohorského a J. Maška pro zajištění hladkého přechodu. J. Mašek připraví na výjezdní zasedání návrh směrnice o činnosti pokladníka, externí účetní, správce financí a souvisejících úkolech kurátora.

- informace o druhém setkání a katechezi dětí před účastí na VP
- příprava sborové dovolené 2025 – 28. 6. - 5. 7. v Rakousku, zařizuje P. Geier
- informace ze skupiny Pomoc, práce se zdárně rozbíhá
- schváleno uhrazení nákladů na týmovou supervizi farářek v roce 2025
- projednáno větrání sborových prostor – v době topné sezony nelze ponechávat otevřené ventilačky
- souhlas s nocováním dětí z oddílu LLM Kruh 15. - 16. 11. v kostele
- souhlas s cvičením Z. Burešové na varhany – úterní dopoledne
- souhlas s vykonáním dalšího ročníku Maratonu psaní dopisů pro Amnesty International 1. - 15. 12.
- projednány a schváleny předvánoční nedělní akce ve sboru: 1. 12. prodej Obchůdku jednoho světa, 8. 12. prodej Diakonie, 15. 12. prodej knih Biblion. Památka zesnulých dětí 8. 12. bude letos pouze připomenuta při dopoledních bohoslužbách.
- informace o Ekumenickém plesu 1. 3. 2025 – lístky budou prodávány ve sboru, před zahájením prodeje nebude možná rezervace.
- lednová schůze staršovstva bude s ohledem na školní prázdniny až 9. 1. 2025.

Příští řádná porada staršovstva: 5. 12. 2024 v 19:00 hod., své případné podněty adresujte, prosím, Saše Jacobea (ideálně e-mailem).

Jak žijeme:
Ivana a Daniel Hellerovi

Myslím, že Ivku a Dana Hellerovy není třeba moc představovat. V dějvickém sboru jsou pro své aktivity v něm známi. Navíc Ivka zde i vyrůstala. Na

rozhovor byli dokonale připraveni, krásně si všechno sepsali, takže jsem byla téměř bez práce. Až později se u čaje a šneků z listového těsta rozpovídali a já jsem mohla jejich příspěvky ještě něčím zajímavým doplnit.

Ivka

Rodina

Narodila jsem se v roce 1962 v Kobylisích. Celý život bydlím v Praze a do sboru v Dejvicích chodím od dvou let. Jsem ze čtyř sourozenců. Starší sestra Mirka teď bydlí v Jiřicích u Humpolce, mladší sestra Eva bydlí v Klatovech a nejmladší bratr Michal žije v Larsbachu nad Mnichovem. Ráda vzpomínám, jak jsme s tatínkem Milošem a maminkou Janou Jasnou chodili na výlety. Někdy jsme šli celá rodina, někdy maminka zůstala doma a starala se o domácnost v bytě na Hanspaulce, kde jsme bydleli a kde bydlíme i teď.

Je to byt, který si děda z tátovy strany našel, když se musel vystěhovat ze Slovenska po vzniku Slovenského štátu (1939). On byl český úředník, za první republiky pracoval v Nitře a Bratislavě a babička byla Slovenka.

Rodiče mámy pocházeli z Vídně - byli to vídeňští Češi, kteří se po roce 1918 přestěhovali do Prahy.

Studium

Na gymnázium jsem chodila na Parlěčku (gymnázium Jana Keplera) a po maturitě jsem jeden rok pracovala ve Fyzikálním ústavu v Cukrovarnické ulici u počítače jako operátorka.

Tady udělám malou odbočku.

Pro mě to byl moc hezký rok. Z Hanspaulky jsem chodila do práce pěšky, a sice přes Hadovku na Ořechovku Protože na této „trase“ bydleli naši známí – Hrabákovi, zašla jsem k nim často na kávu nebo na čaj. Kromě Hrabákových se naše rodina přátelila a setkávala s rodinami Henychových, Tůmových, Proskových. Všechno to byly rodiny ze sboru. Často jsme s paní Hrabákovou a s mými sestrami u nich pletly nebo poslouchali i s panem Hrabákem vážnou hudbu na gramofonových deskách. V práci jsme měli povinné volno mezi směnami u velkého

počítače, kdy jsme mohli číst a štrikovat, což jsem využila a upletla jsem si svetr.

Po roce jsem začala studovat na Vysoké škole zemědělské (dnes Česká zemědělská univerzita) obor ASŘ – automatizované systémy řízení. Po ukončení studia v roce 1985 jsem nastoupila do Ekonomického odboru této školy.

Seznámení s Danem, rodina, děti

Během studia na vysoké škole jsem chodila zpívat k Salvátoru a tam jsme se po nějaké době dali dohromady s Danem Hellerem. Naši rodiče se znali z církve. Svatbu jsme měli v září 1988. Téměř tři roky jsem bydlela u Dana na Strossmayerově náměstí a pak jsme se přestěhovali zase na Hanspaulku. Postupně se nám narodily tři děti: Magdalena, nar. 1991, Michael 1994 a Matouš 1996. Děti jsou už dospělé, pracují v různých firmách. Bydlí s námi jen Magda, kluci jsou v podnájmech. Přesto, že si každý žije svým životem, scházíme se často na společných obědech, oslavách narozenin, nebo 1x za rok na prodlouženém víkendu na horách v Rakousku na lyžích.

Dan má z prvního manželství dva syny – Samuele a Daniele. Sam je kardiolog a má tři děti, Dan je farář t. č. ve Zlíně a má čtyři děti. S našimi dětmi jsem byla 10,5 roku na mateřské dovolené a v roce 2002 jsem nastoupila na půl úvazku na ČZU jako technička na katedru informačních technologií Provozně ekonomické fakulty, kde jsem kdysi dělala diplomku. Jak děti rostly, postupně jsem si zvyšovala úvazek na celý. Od roku 2005 učím informatické předměty. Oba moji rodiče byli učitelé matematiky. Tatínek učil na vysoké škole a maminka na střední škole. Já jsem od minulého prosince již v důchodu a přitom stále pracuji na plný úvazek.

Další aktivity a sborový život

Často zápasím s nedostatkem času, protože kromě práce mám další aktivity – Sokol, Naše Pěvce, Klub českých turistů. Ráda čtu a chodím do přírody. Mám ráda pořádek, ale doma se mi to moc nedaří. Když to vyjde, jezdíme na chalupu do Nové Cerekve u Pelhřimova.

Sborový život v Dejvicích je hodně bohatý. Pokřtěná jsem byla v Kobylisích bratrem farářem Bedřichem Šurmanem. Od svých dvou let jsem chodila do Dejvic, kde působil bratr farář Jan Čapek. V Nedělní škole nás učila hlavně sestra Milena Tůmová a pak i další sestry. Konfirmovaná jsem byla bratrem farářem Danielem Henychem v r. 1975. Chodila jsem do dorostu a pak do mládeže. S mládeží jsme podnikali výlety, společně jsme slavili Silvestry, jezdili na kurzy, např. do Vrba pod Pradědem. V roce 1986 jsem začala zpívat v Našich Pěvcích a brzy jsem tam přivedla i Dana a v r. 1988 nás oddal bratr farář Henych ve staré modlitebně v Kujbyševově ulici (nyní Wuchterlově). Děti nám křtil bratr farář Miloš Rejchrt. Když jsme měli malé děti, jezdili jsme společně s dalšími dejvickými rodinami v zimě na hory a v létě na vodu. V době, kdy v Dejvicích farářovali Hudcovi, se začalo jezdit na společnou dovolenou do rakouských Alp a já jsem začala učit v Nedělní škole.

Závěrem

Aktivít je stále hodně, a tak si člověk musí někdy umět vybírat. Od manžela vím, že letos na konventu zazněla úvodní pobožnost na text z proroka Micheáše (kapitola 6, verš 8), že Pán Bůh po nás nechce nic nereálného, ale jen tři věci: máme být spravedliví, laskaví a pokorní.

Dan

Církev

Vzhledem k tomu, že následující text vychází ve sborovém časopisu, začnu církví. Nepocházím z žádného tradičního evangelického rodu, oboji moji prarodiče se pro Českobratrskou církev evangelickou rozhodli během tzv. přestupového hnutí po první světové válce: Plzeňský děda Jan Heller, učitel a pak i ředitel základní školy, i hořovický děda Eduard Vondruška, italský legionář, jeden ze zakladatelů sboru v Hořovicích, který zemřel, když měla moje máma týden před maturitou na obchodní akademii v Berouně. Nikdy jsem nezažil, co to je mít babičku, protože plzeňská zemřela, když mi byly tři roky a ta hořovická, když mi bylo půl roku. Dlouhověkost se u nás nikdy nevyskytovala. Když můj otec nastoupil po studiích teologie na tehdejší Husově fakultě v Praze

a u Karla Bartha v Basileji ve Švýcarsku na své první vikářské místo do Hořovic, máma tam hrála při bohoslužbách na harmonium a učila v Nedělní škole. Naši se vzali v prosinci 1949 a v prosinci 1950 jsem přišel na svět. V roce 1951 obhájil otec doktorskou disertaci na téma „Mesiášská tradice Efraimská“ a stal se doktorem teologie, byl povolán na tehdy již Komenského evangelickou teologickou fakultu (dnešní ETF UK), kde učil celý život budoucí farářky a faráře a posléze se stal dvojnásobným profesorem – Starého Zákona a religionistiky. Čím jsem starší, tím jsem vděčnější za to, že jsem dostal ten vzácný dar – vyrůst v církvi. Pokřtěn i confirmován jsem byl ve sboru u Salvátora (od roku 1971 jsem tam i zpíval v pěveckém sboru vedeném tehdejšími salvátorskými faráři Renatem Schillerem) a do Dejvic do sboru jsem se přehlásil v roce 1991, když jsme se před narozením naší dcery Magdaleny přestěhovali s manželkou na Hanspaulku. Tehdy byl dejvickým farářem Miloš Rejchrt, který mne také vybídl, abych v nejbližších volbách v listopadu 1991 kandidoval do staršovstva, jehož členem jsem dodnes. Jak šla léta, byl jsem postupně zvolen delegátem na konvent, pak náhradníkem seniorátního výboru pražského seniorátu (největšího v naší církvi – o 31 sborech), pak členem seniorátního výboru a 9. listopadu 2019 na konventu ve Strašnicích na šest let seniorátním kurátorem. Mezitím jsem se stal synodálem a šest let jsem jako laik pracoval v předsednictvu synodu. To všechno skončí 8. listopadu 2025, kdy definitivně skončí můj mandát, a protože podle platných pravidel jsem už moc starý na církevní funkce, budu se v církvi věnovat už jenom čtyřem aktivitám v dejvickém sboru, což jsou: v pondělí zkoušky Dejvického Evangwingu, ve středu zkoušky Našich Pěvců, občas učení dětí v Nedělní škole a zatím ještě práci ve staršovstvu.

Rodina

O rodině píše tentokrát moje manželka a tak jenom shrnu, že mám celkem pět dětí – Samuel, Daniel, Magdalena, Michael a Matouš a zatím od prvních dvou synů sedm vnoučat: Samuel, Anna, Tomáš, Anežka, Vojtěch, Marie a Jan.

Ještě dodám, že můj plzeňský děda si zakládal na tradici Janů v rodině.

On sám už byl v pořadí čtvrtý, táta pátý. Když jsem se narodil a dali mi jméno Daniel a ne Jan, děda se zlobil. Pak se narodil další syn – můj bratr a to už byl Jan šestý a všechno bylo v pořádku. Další Jan je můj synovec Jan sedmý a jeho syn je v pořadí Jan osmý.

Práce

V roce 1975 jsem dokončil studium psychologie na Filozofické fakultě UK (protože jsem se politicky „neangažoval“, upřeli mi tzv. „červený diplom“) a v roce 1982 získal tamtéž doktorát filozofie. Většinu života jsem pracoval v Psychologickém ústavu Československé akademie věd (později Akademie věd ČR). Po „sametové revoluci“ jsem konečně mohl začít učit na vysokých školách a užívám si to každý den dodnes. I jako již – od roku 2012 – pracující důchodce. Učím na dvou univerzitách (na své „alma mater“ – katedře psychologie FF UK a na katedře psychologie Provozně ekonomické fakulty České zemědělské univerzity v Suchdole) ve dvou jazycích – angličtině a češtině. Občas říkám, že kdyby mi někdo chtěl hodně ublížit, vzal by mi studentky a studenty. Každodenní kontakt s mladými lidmi mj. „omlazuje“ a umožňuje mi prožívat citát mého oblíbence Johanna Wolfganga Goetheho: „Mládí je stav mysli“. A aby toho nebylo málo, dělám ještě na dohodu výkonného redaktora časopisu Československá psychologie, který publikuje články v angličtině, češtině i slovenštině. A má tzv. „impakt faktor“. Dobře přitom vím, že podmínkou pro všechny aktivity je zvláštní Boží dar – zdraví. A že bych se měl konečně už také naučit odpočívat.

Zájmy

O dejvickém Evangswingu a o Našich Pěvcích už jsem se zmínil, takže v první řadě hudba. Ale nejenom aktivně provozovaná, i pasivně přijímaná. Kdybych si měl vybrat jednu epochu, která mne oslovuje nejvíce, byla by to možná až nespravedlivě snadná volba: Baroko. To je pro mne absolutní vrchol dějin hudby, i když jsem kdysi chodil i na koncerty pořádané v rámci tzv. „Týdnů nové tvorby“. A velice si cením i romantismu. Kdysi jsem se přičlenil do „sokolské rodiny“ a tak platím a vylepuji známky do průkazek dvou tradičních organizací: Sokol a Klub českých turistů. Před pandemií jsme měli s manželkou na starosti

sokolské plavání dětí, žena i dcera chodí vytrvale a pravidelně do Sokola cvičit, 30. listopadu se u nás v Sokole koná Mikulášská tancovačka a na začátku prosince budu hanspaulským dětem již po nevím kolikáté dělat Mikuláše a ptát se jich, či narozeniny slavíme o Vánocích – loni i předloni jsme rozdali 150 balíčků – 75 ve cvičení rodičů s dětmi a 75 pro „předškolňata“. Jako turista už toho neujdou zdaleka tolik, ale letos jsme s nimi prožili první dva týdny v září na Islandu, včetně pustého vnitrozemí plného lávových polí a poslední zářijový týden na vinobraní v Alasku. Zajímá mne čím dále tím více i historie, a tak jsem pro KČT připravil během několika posledních let sérii putování „Po stopách Přemyslovců“ – po všech přemyslovských hradištích ve středních Čechách, kterou následovala série „Po stopách Lucemburků“. Kromě toho máme rádi hory, v Čechách, na Slovensku i v Rakousku.

Závěrem

A abych nezapomněl na péči o stárnoucí tělo: velice rád plavu, nejraději samozřejmě v moři, a v zimě lyžuji – v lednu se chystám s katolíky do italských Dolomit do střediska založeného kardinálem Beranem.

Plakátek visí ve sboru na nástěnce a stále jsou ještě volná místa.

Děkuji za hezké povídání.

Zapsala: Naděžda Sleziaková

Kurátor: být horlivý vpředu, nikoliv nahoře
--

Když odevzdávám do tisku tenhle rozhovor, ještě nevím, kdo bude novým kurátorem dejvického sboru. Vy, milí čtenáři, než se ponoříte do čtení tohoto článku, už to vědět budete, protože volba se uskuteční za několik dní. - Jednu říjnovou neděli jsme si moc hezky povídali s končícím dejvickým kurátorem Jendou Maškem o této jeho službě. A jak to vidí jeho předchůdce Pavel Prosek? Co je, nebo mělo by být úkolem kurátora? A jaká byla jejich cesta, než se stali kurátory?

Jendo, pro tebe první otázka: Kolikátý jsi dejvický kurátor a kdo byli tví předchůdci?

Jsem čtvrtým kurátorem, pokud se počítají kurátoři samostatného sboru.

Pokud by se měli přičíst i předsedové kazatelské stanice, tak ti byli ještě čtyři další. Od počátku sboru byl kurátorem br. Jindřich Kynčl (tituly neuvádím), tatínek Jany, dnes Zichové, už předtím byl hodně dlouho předsedou kazatelské stanice. Jako takový je na mojí konfirmační fotce před vchodem do domu v tehdejší Kujbyševově ulici. V roce 1971 jej vystřídal Zdeněk Stejskal - až do roku 1985, poté Pavel Prosek - až do dubna 2015. Od té doby funguji jako kurátor já.

Pavle, mohl bys nám charakterizovat své dva předchůdce, dr. Kynčla a dr. Stejskala? Byli si v něčem podobní? V čem naopak byli různí?

Oba mí „předkurátoři“ byly nepřehlédnutelné osobnosti pevné víry v Boží přítomnost v Ježíši Kristu. Měli rádi svůj sbor a hodně jim na něm záleželo. Bratr JUDr. Jindřich Kynčl, jehož jsem ve staršovstvu zastihl jen krátce, byl vyhraněný, důsledný, dbalý na pořádek a řád. Ve svých projevech byl spíše střízlivý. Avšak věrnost Kristu uměl sdělit zcela zřetelně. RNDr. Zdeňka Stejskala mám ve vzpomínkách jako bratra stálého úsměvu s přívětivou tváří. Jeho zvláštní humor byl nezapomenutelný. Uměl krátce a výstižně promluvit. Zkrátka, byl „svěží“ řečníkem. Vzpomínám na jeho oblíbené proslovy při dětských vánočních slavnostech.

Pavle a Jendo, v evangelické církvi jste vyrostli. Můžete prosím velmi stručně popsat svou rodinu a kdy a jak jste přišli do dejvického sboru?

PP: Pocházím z farářské rodiny. Měl jsem o pět let starší sestru. Vyrůstal jsem ve sborech na Vysočině, v Jimramově a Poličce, kde byl můj otec farářem. Zejména vzpomínám na své jimramovské desetileté období - to byl pro mne opravdový dětský ráj. Byl jsem asi živé a neposedné dítě. Připomenul mi to kdysi farář Koláčný při návštěvě dejvických bohoslužeb. Byl jedním z několika tatínkových pomocníků ve sborové službě v tehdy velkém jimramovském sboru. Na některé dosud vzpomínám. Nemohu nezmínit také vliv rodičů a babičky, pilné čtenářky Bible, kteří silně ovlivnili moji celoživotní orientaci. Do dejvického sboru jsme se přihlásili jako rodina s dvěma malými kluky v roce 1970 po dostavění družstevní výstavby. Předtím jsme navštěvovali sbor v Praze -

Holešovicích, kde byl otec farářem. Tam jsem hrával při bohoslužbách na harmonium.

JM: Naše rodina původně patřila k Salvátoru, kde jsem chodil do neděľky s bratry Hellerovými. Když jsem byl ve 2. třídě, přistěhovali jsme se ke Špejcharu, a třebaže i nadále jsme docházeli k Salvátoru, konfirmační přípravu jsem už absolvoval v Dejvicích. A dnem mé konfirmace v roce 1963 celá rodina přešla do Dejvic. Otec Jaroslav Mašek i maminka Daniela pocházeli z Mělnicka a sami vyrostli a vychovávali mne i sestru Milenu v duchu evangelické reformované tradice. Táta měl nelehký život, ale všechna příkoří překonal a říkal, že nakonec posloužila k dobrému. Nějakou dobu byl dejvickým místokurátorem.

Vzpomenete si ještě na moment, kdy jste byli poprvé zvoleni kurátory? Bylo to pro vás překvapení? Co vám v ten moment proletělo hlavou?

PP: Už si nevzpomenu přesně, co mi tehdy v moment zvolení kurátorem proběhlo v mysli. Patrně snad pokorná otázka: „Proč zrovna já?“ Musím také připomenout, že jsem před tím nějakou dobu byl místokurátorem, takže zvolení kurátorem nebylo pro mne zase tak náhlou změnou. Zpětně bych rád vyjádřil vděčnost Pánu Bohu za to, že jsem tuto službu mohl vykonávat, byť jistě nedokonale.

JM: Ano, pamatuji si to velmi dobře. Bylo to na dubnové schůzi staršovstva v roce 2015. Všichni jsme počítali s tím, že bude zvolen br. Dan Heller, dlouholetý místokurátor. Souhlasil jsem se svou kandidaturou, aby volba nebyla formální, ale pak se to zvrátilo a byl jsem slušnou většinou zvolen já. Pamatuji, že to pro nás oba bylo velké, řekl bych nepříjemné překvapení, a že se nám oběma pak Hudcovi snažili vysvětlit, že se to tak asi mělo stát.

Co by mělo být ideálně úkolem kurátora?

JM: Řády naší církve se k tomu nevyjadřují. Postavením kurátora jsme se zabývali na několika setkáních kurátorů našeho seniorátu a z toho vzešlo, že hlavní úlohou kurátora je být oporou a pravou rukou faráře / farářky. Jinak vlastně kurátor nemusí dělat nic (jen sem tam něco podepsat), a na druhé straně všechno, co je potřebné.

PP: Asi, aby měl rád lidi. A co považuji za jeden z nejpřednějších úkolů kurátora? Aby uměl zřetelně svým životem i slovem odpovědět na otázku zdroje své naděje, víry a lásky. Někde jsem četl docela vhodné vyjádření, že vykonávat takovou službu znamená být horlivý vpředu, nikoli nahoře.

Kdybyste měli charakterizovat roky svého kurátorování: co pro vás bylo zásadní, důležité, určující? Z čeho jste měli radost? Co eventuálně zůstalo naopak nedokončeno, otevřeno...?

PP: Moje presbyterská služba trvala 46 let. A kurátorem jsem byl přesně 30 let. Za tu dlouhou dobu, kdy jsem byl dle řádů několikrát zvolený, jsem stál po boku šesti výrazným dejvickým farářům. Snad ani s jedním jsem neměl nějaké nedorozumění. Všechny jsem respektoval a podporoval. Dobrá spolupráce kurátora s duchovním je nesmírně důležitá věc. Mám na svou službu jen radostné vzpomínky. Uvedu některé: velkou radost mám, že se v současnosti můžeme scházet v krásných prostorách naší modlitebny, jejíž získání a vybudování nebylo jednoduché. Taktéž, že sbor má farářský byt - dejvický sbor do určité doby farářský žádný neměl. V neposlední řadě že se také podařilo získat docela pěkné varhany, což pro hudební a zpívající sbor bylo velmi důležité. Jinak nevím o žádném nedokončeném úkolu. Snad jen chybí instalace reprodukcího zařízení, aby starší členové rozuměli lépe při bohoslužbách.

JM: Asi sebekriticky, i když doufám, že to z větší části není mým přičiněním. Zatímco Pavel Prosek zažil coby kurátor optimistické začátky 90. let, já jsem rok co rok pozoroval úbytek členů sboru. Mrzí mne to, ale je to trend v celé naší církvi, a nejen té. Do toho přišlo covidové období se všemi plusy i minusy. Pak to jsou změny v církvi jako celku, i určité viditelné posuvy v našem sboru. I když je zřejmé, že reakce církve na nové podněty je potřebná, ne všechny kroky vnímám jako šťastné. Tolik minusy. Výborné je, že společenství našeho sboru je soudržné, že jsme řízením Božím byli dosud uchráněni rozpolcení, kterým některé jiné sbory prošly. Je skvělé, že Dejvice měly a mají štěstí na své duchovní

správce a že se v něm stále objevují – a zůstávají – nové tváře. Těch nedodělků je hodně, raději ani nezačnu vyjmenovávat.

Co byste popřáli dejvickému sboru do dalších let?

JM: Nechce se mi říkat obvyklé fráze. Věřím, že členové sboru si udrží svou hluboce prožívanou zbožnost, že svou víru budou i nadále uplatňovat v každodenním jednání a že ji dokáží předávat dál. Pokud jde o praktické záležitosti, o budoucí vývoj sboru a překonávání případných potíží, vybavují se mi slova Petra Hudce: "Kdo, když ne Dejvice?"

PP: Co přát dejvickému sboru do dalších let? I já se připojím ke slovům bývalého dejvického faráře Petra Hudce: „Aby živý Kristus byl přítomen skrze slova a činy svých vyznavačů a dnešní nemocný, hladovějící a žíznící svět se mohl tak setkávat s Kristovou láskou, odpuštěním a povzbuzením.“

Dovolím si Vám za dejvický sbor poděkovat za rozhovor i za Vaši službu a příklad a popřát mnoho dalších dobrých let pod Boží ochranou. (láh)

Koláčování č. 4 ve sboru

Tak už tu máme novou tradici, která se nám pokaždé trochu vylepší.

Já nepeču, jsem jen vděčný nákupčí a konzument, ale bez nás, co nakupujeme, by ani to pečení nemělo smysl, že. Níže máte dva příspěvky ze strany pečících a prodávajících, já jen chci velmi poděkovat Janě CIHLOVÉ za hlavní díl organizace, a co je na tom nejvíc prima? Že se do akce zapojily všechny generace od 7 do 89 let. A pekly nejen ženy, ale i muži.

A těším se na 5. Koláčování, jsem zvědavá, kam se nám laťka ještě posune ☺.

MŠ

P. S. Ale nic naplat, stejně nejvíc miluju buchty Aničky Dusové.

~~~~~

Máme za sebou už čtvrté a zase o kousek vydařenější Koláčování. Zdařilost sice můžu objektivně hodnotit leda podle utržené částky 8 209,- Kč, ale ta je tentokrát vážně pěkná a o víc než 1 500,- Kč vyšší než

v předchozích kolech. Slovy Saši „je to proporčně, jako bychom získali nového dárce třeba z řad seniorů nebo absolventů“. A za to vám, sestry a bratři, pekařky a pekaři, prodejci, organizátorky a nákupčí, patří velký dík. Propříště by mohlo být zábavné sledovat i další proměnné v rámci celé akce, index štěstí nebo celkový váhový přírůstek sboru z neděle na neděli apod.

Pro mě je Koláčování vždy malá osobní výzva, teď už nejen zkouškou z pekařského, ale i mateřského time managementu. Protože kdy jindy bych měla příležitost si upéct osm chlebů naráz a mezitím pár kynutých koláčů? Naštěstí počasí přálo pomalému kynutí pecnů na balkoně, takže si přípravu šlo pěkně rozložit mezi vyzvedávání ze školky a hraní. A děti aspoň mohly večerět zase jednou kupovaný chleba, protože na upečení domácího už nebyla kapacita. Přestože vím, že výsledek nebyl stoprocentní, pečení i nedělní setkání mě moc těšilo. A protože trénink dělá mistra, na jaře to jistě dopadne ještě o kus lépe.

Ještě jedno poděkování všem zapáleným pro společnou věc a těším se na Koláčování V.

Klára Mertová

~~~~~

Rozhovor s další účastnicí letošního koláčování. Je jí Lotka Kombercová, 7 let.

B: Co Tě nejvíce bavilo na letošním koláčování?

L: Bavilo mě, že jsem mohla prodávat a vracet penízky.

B: Jaký z výrobků Tě nejvíce zaujal?

L: Nejvíce mě zaujala linecká kolečka a focaccia.

B: Co bys ráda ochutnala na příštím koláčování?

L: Příští rok bych ráda ochutnala chleba.

B: Kdo Ti přijde, že si toho koupil nejvíc?

L: Dan ☺☺

B: Chtěla bys na příští koláčování sama něco upéct?

L: Jakože úplně sama? Udělat i těsto? Hmmm, tak to linecká kolečka.

Vymyslím pro ně jméno a kolik budou stát.

B: Co bys vzkázala všem pekařům, kteří se zapojili?

L: Že pekli dobře.

B: Děkuju za rozhovor.

Rozhovor vedla Bára Komberec Novosadová

K pečení jako takovému jsem se dostal s příchodem mých dětí Aničky a Václava. Osvojil jsem si Maminčin recept na rebarborový koláč s drobenkou, který dodnes užívám a obměňuji. Zároveň jsem příležitostně pekl chleba v domácí pekárně. K serióznějšímu pečení chleba mě nicméně přivedla před pár lety moje sestra Pamela. Při jedné z návštěv vyndala na stůl malou skleničku s podivným obsahem a pravila: „Jo, a přinesla jsem Ti můj kvásek, tak si zkus upéct chleba...“ Přidala i odkaz na jeden z receptů youtuberky Zdenky Janouškové. Šťěstí se na mě usmálo, protože hned první bochník se vydařil natolik, že jsem se pro domácí pečení chleba nadchnul. Zhruba v téže době jsem se připojil ke spolku nadšenců oživujících historii 12. století, který se nazývá Curia Vitkov. Proto i na dobovém hradišti u Chrástavy nedaleko Liberce

v palácové černé kuchyni pravidelně experimentuji s pečením v hliněné peci po vzoru našich předků. Zatím mohu říci, že se všechny mé výsledné bochníky vždy snědly.

O pečení chleba se dá říci, že je to alchymie. Stává se mi, že přes veškerou snahu a precizní postup se bochník prostě moc nepovede a k dokonalosti mu toho chybí mnoho. Nebo naopak, stalo se mi i to, že jen tak hala-bala narychlo a bez ambice umíchaný bochník ze zbytku rozkvasu se vydařil nad očekávání výjimečně.

Pro kohokoli, kdo by se snad také rád pustil do pokusů s domácím pečením chleba mám varování: Hrozí nebezpečí, že Vám chleba kupovaný přestane chutnat...

Hodně zdařilých pokusů přeje Dan Molnár

<https://youtu.be/UtpsEN5OmeQ?si=GPggrhYz0i74ABJo>

<https://curiavitkov.cz/>

~~~~~

Smysl Vánoc je v chlévku, v jeslích...

Bůh je nám blízko, důvěřuj mu!

Po tolika Vánocích, které jsme slavili, existuje riziko, že význam Vánoc úplně mineme. Jaký je jejich smysl? Na to odpovídá biblické evangelium o Ježíšově narození.

Evangelium začíná situací, která je vlastně podobná té naší: všichni jsou příliš zaměstnání a vytížení. Od této události se však evangelijní příběh odklání a zaměřuje se na malý, zdánlivě bezvýznamný předmět, který zmiňuje třikrát a u kterého se setkávají hlavní postavy vánočního příběhu: nejprve Maria klade Ježíše „do jeslí“; pak andělé oznamují pastýřům: děťátko zavinuté v plenkách, leží „v jeslích“, pak pastýři, kteří nacházejí děťátko ležící „v jeslích“.

Abychom našli smysl Vánoc, musíme se podívat do chléva, do jesliček. Je to znamení, kterým Bůh vstupuje na světovou scénu. Je to veřejné prohlášení, kterým se představuje, je to způsob, jakým se Bůh rodí do dějin, aby je oživil. Prostřednictvím jesliček nám Bůh sděluje svou blízkost.

Jesličky v chlévě slouží ke krmení zvířete, ale nejsou rozhodně uzpůsobené jako porodnice! Narodit se ve chlévě znamená totální nepohodlí, odmítnutí, zavržení a nepřijetí. Ale Bůh přichází právě tam. Rodí se v chlévě a je položen do žlabu – do krmelce, aby se ztotožnil úplně se všemi lidmi v jejich odmítnutí, chudobě a nespravedlnostech.

Zároveň přichází do jeslí, kde se konzumuje potrava, aby se stal pokrmem našich hladových srdcí. Bůh nás totiž sytí laskavostí. Přichází, aby se dotkl našich srdcí a řekl nám, že jediná síla, která mění běh dějin, je láska. Nezůstává nám vzdálený, nezastrašuje nás svou mocí, ale přibližuje se a pokořuje. On, který stvořil vesmír, se nechává položit do jeslí.

Bůh je ti blízko, důvěřuj mu!

Dnes o Vánocích se Bůh přibližuje i tobě, protože mu na tobě záleží. Z jeslí ti říká: „Pokud se cítíš sžírán okolnostmi svého života, pokud tě sžírá vina a nedostatečnost, pokud hladovíš po spravedlnosti, já, Bůh, jsem s tebou. Víím, co prožíváš, zažil jsem to v jeslích i na kříži. Znáím tvé trápení a tvou historii. Narodil jsem se, abych ti řekl, že jsem s tebou a vždycky s tebou budu.“

Vánoce znamenají,

že Bůh je ti blízko.

Důvěřuj mu!

Zpracováno na webu vira.cz podle promluvy papeže Františka 24. prosince 2022. Redakčně upraveno, zkráceno.

V Praze, advent 2024

Milé sestry a milí bratři,

zdravíme Vás v adventním a předvánočním čase. I letos se ohlížíme za uplynulým kalendářním rokem a za tím, co se během něj odehrálo ve sboru. Úplný výčet by zabral mnoho stran, proto jen několik zmínek – křty dětí i dospělých, sborový masopustní oběd, mládežnický puťák, letní úklidová brigáda, koncerty Evangswingu a Našich pěvců, Nocování v kostele, Koláčování, jako každý rok také sborová dovolená a letní tábor pro děti. Nad to desítky setkání, porad, ...

Důležitým momentem z hlediska života sboru bylo dubnové mimořádné staršovstvo, které po dlouhém zvažování rozhodlo, že od srpna 2025 bude sbor obsazen pouze jednou kazatelkou a také listopadová volba poloviny staršovstva a jeho náhradníků, která s sebou nese i změnu v roli kurátora a předznamenává další změny, které přijdou v roce 2025 – sbor bude mít nového ekonoma, novou účetní, od září také snad novou sborovou sestru (případně bratra!).

Letošní rok byl oproti těm předchozím o něco milosrdnější co do loučení, přesto myslíme na všechny, které již při bohoslužbách ani jiných sborových akcích nepotkáme a myslíme na ty, kdo budou slavit Vánoce bez svých nejbližších.

Děkujeme vám všem, kdo jste se v tomto kalendářním roce podíleli na

životě a zdárném chodu našeho sboru. Děkujeme vám, kdo se za toto společenství a lidi v něm modlíte. Děkujeme vám, kdo nápaditě a ochotně dáváte k dispozici svůj čas a síly ve prospěch druhých. Upřímně také děkujeme vám, kteří jste sbor a jeho život i práci podpořili finančně.

Zveme vás srdečně k setkáním ve vánočním období, kromě toho jste vítáni při pravidelných bohoslužbách každou neděli od 9:30.

- 1. 12. 9:30 NP zpívání při bohoslužbách
- 13. 12. 19:30 kostel u Klimenta: adventní koncert NP: „Rosu dejte“
- 19. 12. 11:00 pietní akt Rudolf Pernický (Suchdol)
- 24. 12. 10:00 – 11:00 Betlémské světlo
22:00 ekumenické setkání s Biblí a koledami (Suchdol)
- 25. 12. 9:30 sváteční bohoslužby
- 1. 1. 9:30 novoroční bohoslužby

**Kéž vám vánoční poselství přinese
radost
a naději
do všech dní roku 2025.**

Za evangelický sbor v Praze – Dejvicích
Alexandra Jacobea, Magdaléna Trgalová (farářky)

Pozvání

ADVENTNÍ KONCERTY "ROSU DEJTE"

Naši pěvci spolu s Klimentským komorním orchestrem zvou na adventní koncert v pátek 13. prosince v kostele u Klimenta na Novém Městě od 19:30. Program „Rosu dejte“ představuje setkání české a světové tvorby, které dohromady tvoří hudební příběh od adventního očekávání až po začátek vánočního času. Program je komponován od starých lidových zpěvů až po současnou tvorbu.

Své známé a sousedy z Bubenče, Dejvic a okolí můžete pozvat na předpremiéru do našeho sboru, Z. Wintra 15, která se koná ve středu 11. prosince také od 19:30. Vstupné dobrovolné.

Kalendář na prosinec 2024

Bohoslužby 9:30	1. 12. VP, 1. adventní	SJ + MT, křest V. Geierové
odkaz na on-line	8. 12. VP, 2. adventní	M. Trgalová
vysílání najdete zde:	15. 12.	S. Jacobea, divadlo mládeže
<u>dejvice.evangelnet.cz/</u>	22. 12. VP, 4. adventní	S. Jacobea, křest P. Peška
<u>line-vysilani</u>	25. 12. VP, Boží hod ván.	S. Jacobea
	29. 12.	M. Trgalová
	1. 1. VP, Nový rok	S. Jacobea

Přímý odkaz na YouTube kanál ČCE Praha – Dejvice:
youtube.com/channel/UCw6RIL-UOfsQl2tI8Ik-Fw

Mládež (13+)	čtvrtek v 18:30-20:00, (5. 12. Střešovice, 12. a 19. 12. Dejvice)
Konfirmandi /dětí	neděle 15. 12. po bohoslužbách (informace a přihlašování u farárek)
Děti + maminky	čtvrtek 5. 12. v 9:30-11:00
X-cátníci	úterý 10. 12. v 19:00, téma: „několik fotek z mého posledního roku“ (info: M. Volný, martinvolny@seznam.cz)
Naši pěvci	středy v 18:30-20:30
Zpívání	pátky v 9:15-10:15 – Diakonie Stodůlky
Obcování	pondělí 16. 12., adventní procházka (info: A. Bohatová, andrea@ablingua.cz)
Biblická hodina	úterý v 15:30-16:30 (3., 10. a 17. 12.)
Klub poznávání	čtvrtek 12. 12. v 9:30, tradiční vánoční posezení
Staršovstvo	čtvrtek 5. 12. v 19:00
Ostatní	1. 12. po bohoslužbách adventní prodej Obchůdku Jednoho světa 8. 12. po bohoslužbách prodej výrobků dílny Diakonie Praha 11. 12. 19:30 ČCE Dejvice: adventní koncert NP: „Rosu dejte“ 15. 12. po bohoslužbách adventní prodej Biblion 17. 12. vánoční besídka SZŠ Diakonie (Stodůlky) 26. 12. bohoslužby na Štěpána – <i>jsme zváni do sborů ve Střešovicích, v Kobylších či na Vinohradech</i>

POZOR! Další pozvání – viz „Vánoční dopis sboru“

**Uzávěrka následujícího čísla Souterrainu
je v neděli 15. 12. 2024. Číslo vyjde 22. 12. 2024.**

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvích v dubnu 1992. Až na výjimky vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce. Adresa redakce: Mgr. Eva Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 – Liboc, tel.: 730 196 658 (večer), henychova@atlas.cz
Adresa sboru: Farní sbor ČCE v Praze - Dejvích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6, tel.: 737 517 413 (Saša Jacobea), tel.: 777 213 718 (Magdaléna Trgalová), tel.: 739 246 347 (Marta Študentová), <http://dejvice.evangelnet.cz>, dejvice@evangelnet.cz

Bankovní spojení: č. ú. 2400319773/2010, var. symboly: salár =101, Jeronýmova jednota =102, personální fond=103